

**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ
ІННОВАЦІЙНИХ МЕХАНІЗМІВ РОЗВИТКУ СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВ**

Сучасна система взаємовідносин між наукою і суспільством відводить інноваціям провідну роль стимулу розвитку, що визначає найважливіші напрями наукової діяльності. Динаміка основних індикаторів інноваційної діяльності вказує на те, що інноваційна система, яка існує на даному етапі, в повній мірі не сприяє інноваційному розвитку країни, регіонів та підприємств. Тому пошук нових теоретико-методичних та практичних підходів щодо механізмів інноваційного розвитку з урахуванням нагромаджених економічною наукою знань, передового зарубіжного та набутого вітчизняного досвіду зумовив актуальність теми.

Проте, незважаючи на велику наукову та практичну значимість, існуючі дослідження носять фрагментарний характер, що виражається в розгляді регулюючих механізмів, що підтверджує необхідність подальших досліджень інноваційного розвитку. Мета дослідження зобумовила постановку і розв'язання таких завдань: проаналізувати сучасний стан та визначити методичні підходи щодо оцінки рівня інноваційності підприємств; обґрунтувати механізми інноваційного розвитку підприємств; розкрити економічну сутність, механізми інноваційного розвитку підприємств [2].

Інноваційні процеси в економіці пов'язані з розробкою, пошуком, освоєнням, удосконаленням і подальшою комерціалізацією нових продуктів, технологічних процесів і систем, організаційних структур і методів господарювання, в широкому сенсі зі зміною віддачі ресурсів, їх якісним зростанням, перетворенням потенційного науково-технічного процесу в реальний. Мета Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року полягає у розбудові національної інноваційної екосистеми для забезпечення швидкого та якісного перетворення креативних ідей в інноваційні продукти та послуги, підвищення рівня інноваційності національної економіки, що передбачає створення сприятливих умов для розвитку інноваційної сфери, збільшення кількості впроваджуваних розробок, підвищення економічної віддачі від них, залучення інвестицій в інноваційну діяльність [1].

Інноваційний розвиток підприємств слід розглядати як особливу інноваційну спрямованість креативних ідей і цілей та шляхи їх досягнення через механізми державного регулювання економіки і ринкову самоорганізацію, обумовлену переважною орієнтацією ланок всіх сфер економіки на виробництво інноваційних продуктів і послуг на базі сприятливих умов для розвитку інновацій, комерціалізації впроваджуваних розробок, підвищення соціально-економічної віддачі через залучення необхідних інвестицій в інноваційну діяльність. Вважаємо, що інноваційний розвиток як системний процес, заснований на знаннях та інноваціях, який реалізує конкурентні переваги, забезпечує стаке зростання, підвищення якості та рівня життя населення шляхом гармонізації інтересів його учасників. Застосування даного наукового підходу на практиці, тобто при формуванні інноваційного розвитку, можливе на різних етапах формування механізмів активізації інноваційного розвитку підприємств [3].

У сучасному світі бурхливо розвивається інноваційна економіка, а отже дуже важливо ефективно управління інноваційними процесами, оскільки воно дасть можливість господарюючим суб'єктам підвищити ефективність діяльності. У підтримці та забезпеченні зростання інноваційної діяльності важливу роль відіграє інноваційний потенціал країни або регіону. Крім того, він визначає інноваційний шлях розвитку національної економіки країни.

Важливо підкреслити, що країни з розвинутою ринковою економікою формують таку систему взаємин між наукою, виробництвом і суспільством, при якій інновації є основою розвитку промисловості і економіки, визначають найважливіші напрями наукової діяльності. Отже, формування і побудова механізму інноваційного розвитку регіонів і всієї країни можливо спільними зусиллями держави, підприємницьких структур і наукового середовища, а також суспільства в цілому.

Список літератури

1. **Гець В.** Інноваційно-інвестиційна діяльність в Україні. Стратегічні виклики XXI століття суспільству та економіці України. Київ : Фенікс, 2007. Т. 1: Економіка знань – модернізаційний проект України. С. 285–302.
2. **Катерняк І.** Формування регіональної інноваційної політики. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2012. 110 с.
3. **Микитюк П. П.** Інноваційний розвиток підприємства. Навчальний посібник. Тернопіль: ПП «Принтер Інформ», 2015. 224 с.